

[Hans Jørgen Jensen]

re med til at skabe en helt anden baggrund på dette område.

Der er én ting i debatten, som i virkeligheden har glædet mig, og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til, at man skal grave en række grøfter. Der er en positiv vilje til stede hos de fleste partier her i folketinget til at finde en løsning, sådan at vi kan få en fornuftig baggrund for støtte under uddannelsesperioden.

Jeg vil, for at vi kan få en opklaring, gerne spørge fru Bente Juncker fra CD, som taler om, at studielån skal være rentefrie i studietiden, om centrum-demokraterne også er villige til at finde de penge, der skal til. Det er klart, at man godt kan have en række ønsker i den retning – det har jeg også givet udtryk for at socialdemokratiet har. Jeg gav udtryk for, hvad vi har sagt i vores arbejdsprogram, men der skal penge til. Det kan ikke nytte noget, at man bare har store ord og fedt flæsk; det løser ikke problemerne. Det, det drejer sig om, er, om man vil være med til at skaffe de penge, der skal til.

VS har altid fantastisk gode løsninger på alle problemer. 4-5 mia kr. vil deres forslag koste. Jeg vil gerne bringe det lidt mere ned på jorden og sammenligne med, at hvis man har lyst til at købe et sæt tøj til 3.000 kr. og man kun har 700 kr., så køber man vel et sæt tøj til 700 kr., fordi man vel egentlig også kan være meget pæn i det. Man kan nu engang ikke plukke æbler af træerne to gange, som VS og SF i virkeligheden er ved at gøre. Det kunne være interessant, om man kunne finde milliarderne nogle andre steder end i de forsvarsudgifter, VS altid taler om. Det er den klassiske, det er det eneste, man i virkeligheden har at henvise til. De andre ting, man er inde på, er mere abstrakte synspunkter. Selv om man kan have sympati for et forslag og for nogle intentioner, der er virkelig gode, så synes jeg, det er bedre at lægge nogle forslag frem, der er økonomisk realistisk baggrund for at gennemføre.

Jeg vil også gerne sige til kristeligt folkeparti – nu skal jeg være færdig, hr. formand – at vi i virkeligheden er lidt forbavsede over, at kristeligt folkeparti, som i tide og i utide taler om økonomi, her ikke anviser, hvor vi skal få pengene fra.

Jeg vil godt indledningsvis sige til undervisningsministeren, at vi er fortsat enige om, at der skal foretages en prioritering, at vi har begrænsede økonomiske rammer, og at vi derfor ikke kan løse alle problemer, heller ikke blot alle problemerne vedrørende de uddannelsessøgendes økonomi, på én gang. Jeg kan også godt dele ministerens bekymring for lånene og den meget store byrde, de pålægger de unge, men jeg kan ikke forstå, når ministeren siger, lånene er det største problem, at man så specielt vil gøre noget for de 18-21-årige, som i forvejen opfylder transkriterierne, for disse 18-21-årige, som i forvejen opfylder transkriterierne og derfor har mulighed for at få stipendiestøtte, er dog alt andet lige væsentligt bedre stillet end de unge mellem 18 og 21 år, som ikke opfylder transkriterierne og derfor ikke har mulighed for at få stipendiestøtte. Vi mener, at lånebyrden for disse unge er væsentligt større end for den anden gruppe af unge, og derfor vil vi naturligvis også først og fremmest tilgode disse unge.

Ministeren havde nogle bemærkninger om de statsgaranterede lån og sagde, at det var glædeligt, at venstre nu var blevet klogere. Jeg vil gerne sige, at de statsgaranterede lån var ganske udmærkede på det tidspunkt, da de blev indført, og de statsgaranterede lån ville såmænd også være ganske udmærkede i dag, hvis vi bare havde en regering, som havde forstand til og evne til at føre en økonomisk politik, som kunne sætte renten ned på det niveau, som vi var vant til, da vi indførte de statsgaranterede lån. Dengang havde vi vist kun en enkelt gang oplevet en rente på over 10 pct., og det er altså det, der nu om stunder er det normale. Det er bare de tider, vi skal tilbage til, men vi må erkende, at vi er nogle stykker, der har opgivet håbet med den nuværende regering.

Hr. Hans Jørgen Jensen mener, at jeg nu vil gå ind for at ændre på rentefradragsretten. Jeg mener ikke, det er det, der er til debat i dag, men jeg kan sige, at det har vi bestemt ikke nogen intentioner om. Det har vi ikke, fordi vi ikke ønsker, at pengene skal dobbeltbeskattes noget sted i dette land. Når der er nogle, der har en renteindtægt, betaler de skat af den. Så kan det vel ikke være rimeligt, at vi beskatter pengene både hos den, der tjener pengene i første omgang, og hos den, der senere får dem i form af renter. Jeg

Eva Møller (KF):